

РЕШЕНИЕ

Номер 69

05.10.2020 г.

Град гр. Н.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Районен съд – Нови Пазар

I състав

На 21.09.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Галина Николова

Секретар: Галина А. Иванова

като разгледа докладваното от Галина Николова Административно наказателно дело № 20203620200259 по описа за 2020 година

Подадена е жалба на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Жалбоподателят Д.В.Д. от гр. В. твърди, че не е доволен от издаденото от Началника на РУ Н. НП № 20-0307-000171/19.03.2020 г., с което му е наложена глоба по чл. 182, ал.1, т.6 от ЗДвП.

Жалбоподателят не оспорва, че на посочената в акта и в НП дата е управлявал посоченото МПС. Твърди, че не са изследвани всички доказателства, а акта е съставен единствено въз основа на обясненията на актосъставителя, с което бил нарушен чл. 52, ал.4 от ЗАНН.

Предвид на горното, моли съда да отмени изцяло издаденото НП.

Въззиваемата страна, редовно призована не изпраща представител в открито съдебно заседание.

Като съобрази всички събрани по делото доказателства, съдът счете за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал.1 от ЗАНН от легитимирано лице, имащо правен интерес за обжалва горепосоченото наказателно постановление и се явява процесуално допустима.

На 14.02.2020 г. е бил съставен АУАН № 113652, копие от който е приложен на л. 9 от делото. Съгласно АУАН, на 13.11.2019 г. около 11,24 ч. в гр. К., по път I-2, кил.132+290, посока към гр. Ш., управлява специален автомобил „Мерцедес вито“ с рег. № ***, собственост на фирма „****“ ЕООД, със скорост 109км/ч., при максимално допустима

скорост от 50км/ч. в населено място, което превишава скоростта на движение с 59км/ч. Скоростта е фиксирана с TFR 1-М с № 591/12 и е намалена с 3%, поради възможна грешка на техн.ср-во.

В акта е посочено е, че водачът виновно е нарушил чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

Иззети са като доказателство контролен талон № 4136506.

Акта е връчен на жалбоподателя на 27.02.2020 г. Жалбоподателят е подписал акта, като е посочил, че няма възражения. В указания от закона 3-дневен срок за постъпили писмени възражения, които не са приети за основателни.

Въз основа на този акт наказващият орган е издал Наказателно постановление № 20-0307-000171/19.03.2020 г. на Началника на РУ Н., с което само за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП е наложил на жалбоподателя, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложена глоба от 750лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 19.08.2020 г.

Съдът намира, че актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени от съответните компетентни за това органи. Същите съдържат изискуемите реквизити, съгласно чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН и са издадени в съответствие със закона.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът прие за безспорно установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят е правоспособен водач на МПС, притежаващ СУМПС със срок на валидност до 28.12.2020 г. за категориите В АМ.

Описаното в АУАН и НП МПС, л.а „специален автомобил „Мерцедес Вито“ с рег. № ***, собственост на фирма „****“ ЕООД.

Поради настъпил пътен инцидент на автомагистрала „****“ в платното от гр. В. към гр. С., движението по нея е било отклонено по път I-2.

Разпитания по делото като свидетел Д.Д. бил изпратен да работи с техническо средство за скорост в района на гр. К., срещу бившата зоологическа градина.

На 13.11.2019 г. около 10.11ч. в гр. К., по път I-2, кил.132+290, посока към гр. Ш., жалбоподателят управлявал „Мерцедес Вито“ с рег. № ***, движейки се по път I-2 кв.132+290 в посока към гр. Ш., със скорост 112 км/ч., при максимално допустима скорост

от 50км/ч. в населено място, което превишава скоростта на движение с 62 км/ч. Скоростта е установена с техническо средство TFR 1-M с № 591 и е намалена с 3%, поради възможна грешка на техн.сп-во, поради което като наказуема скорост е отчетена 109км./ч.

Системата за видеоконтрол е била поставена на път I-2 км. 132+290 в гр. К., до бившата „зоологическа градина“. Системата е била настроена за ограничение на скоростта от 50км/ч., съгласно приложения протокол на л. 32 от делото. Посочени са общо 333 отчетени нарушения от № 3492 до № 3824. За отчитане на конкретната скорост на движение на жалбоподателя е направен клип № 3574, л. 17 от делото, който отчита скоростта му на движение на 104 км/ч. при ограничение от 50км/ч.

Посоката на движение на автомобила е към гр. Ш., като самият автомобил се намирал, към момента на засичането в дясната лента за движение.

Съгласно приложения по делото протокол от 15.11.2019 г., автомобилът с използваното автоматизирано техническо средство се е намирал на път I-2 км. 132+290, до бившата зоологическа градина в посока на движение на контролираните МПС-та от гр. К. към гр. Ш.. Пътят, съгласно посоченото в протокола на л. 25 от делото, е първокласен път „1к“, при ограничение на скоростта от 50 км/ч.

Съгласно посоченото в АУАН, движението на жалбоподателя е в населено място, при максимално допустима скорост на движение до 50км/ч.

Съгласно Решение № 945 на МС от 1.12.2004 г. за утвърждаване на списък на републиканските пътища, приемане на списък на републиканските пътища, за които се събира такса за ползване на пътната инфраструктура – винетна такса, и за определяне на съоръжение, за което се събира такса по чл. 10, ал. 4 от Закона за пътищата за ползване на отделно съоръжение по републиканските пътища, път I-2 е **път от първи клас на републиканската пътна мрежа**, посочен в приложение №1, т.1, и включва участъкът от границата с Р. - Р. - Ц. - о.п. Р. - о.п. Ш.- Д. – В.. Съгласно посоченото в обяснителната записка към решението на МС, пътищата първи клас са предназначени за осъществяване на транзитно движение на големи разстояния (предимно от граница до граница). Те обслужват големи територии и съвпадат с направленията на основните транспортни потоци в страната.

Преминаване на транзитни републикански пътища през населените места е възможно съгл. чл. 13 от Наредба № РД-02-20-2 от 20.12.2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии, като това се осъществява при условията на чл. 76 ЗУТ и като се осигуряват и: 1. възможност на напречно пешеходно и велосипедно движение, включително на хора с намалена подвижност, т.ч. и хора с увреждания; 2. инфраструктура за обезпечаване на напречни трасета на обществения транспорт за превоз на пътници; 3. положително решение по оценка за въздействието върху околната среда; 4. проведено обемно-пространствено проучване върху взаимодействието им с градската среда.

Съгласно ППЗДВП пътните знаци са със специални предписания и означават начало (Д11) и край (Д12) на населено място. Определянето на понятието „населено място“ по смисъла на ЗДВП е дадено в §6, т. 49 от ДР към ЗДВП, където е посочено, че „Населено място“ е застроена със сгради територия, при която началото и краят са обозначени със съответни пътни знаци. Съгласно приложеното по делото писмо от Община К., л. 22, границите на населеното място по път I-2 „Р.-Ш.- В.“ били определени в района на гр. К., с протокол за местоположението на пътните знаци Д11 и Д12 от 10.05.2019 г. Съгласно протокол от 10.05.2019 г., съставен от Комисия в състав: Кр.П., представител на Община К. и Р. Ц., представител на Областно пътно управление, знак Д11 „начало на населено място“ е поставен в участъкът от пътя I-2 на км.132+235 отдясно и на км 133+420 ляво, л. 23 от делото. Съгласно същия протокол знак Д12 „край на населено място“ е поставен в участъкът от пътя I-2 на км.132+230 ляво и на км 133+420 дясно.

Съдът намира, че подобно определяне на територията, границите на населеното място е несъвместима с посоченото в §5, т.6 от ДР към ЗУТ, съгласно който „територия на населено място“ е селищната територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен план, без да се включва землището. Самите землища са част от територията на самата община, но не са част от населеното място, те са негова принадлежност, по смисъла на §1, т. 8 от ДР на Закона за административно-териториалното устройство на РБ (ЗАТУРБ). Съгласно чл. 18 от ЗАТУРБ, територия на населеното място е селищната територия, определена от строителните му граници, и извънселищната територия, определена от границите на землището. Следователно означенията, които се следват съгласно § 6, т. 49 от ДР към ЗДВП за населено място, следва да кореспондират с тези по ЗУТ, относно границите на неговата територия.

За целите и предмета на настоящето дело, съдът намира, че посоченото в писмо с изх.№ 24-00-49/11.05.2020 г., л. 22 от делото, и протоколът към него, л. 23, следва да се разглеждат единствено като достоверен източник на информация относно мястото на поставянето на пътните знаци Д11 и Д12, но не и като доказателство за надлежно определени граници на населеното място гр. К..

Поставянето на пътните знаци и изискванията, на които те трябва да отговарят е уредено с Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци на МПРБ.

Съгласно чл. 3, ал.2 от наредбата, пътните знаци и другите средства за сигнализиране на пътищата се поставят в обхвата на пътя при спазване изискванията на тази наредба, както следва: 1. в населени места и селищни образувания - съгласно проект за организация на движението, разработен въз основа на генералния план за организация на движението; 2. извън границите на населени места и селищни образувания - в съответствие с проекта за организация на движението по пътя. Самото одобряване на проектите, съгл. ал.3 става при спазване изискванията на Наредба № 1 от 17.01.2001 г. за организиране на движението по пътищата. От своя страна, съгл. чл. 14 от ЗДВП и Наредба № 1 от 17.01.2001 г. за организиране на движението по пътищата, сигнализацията на пътя се извършва от

стопанина на пътя, като §1, т.1 от ДР към наредбата определя като „Стопанин на пътя“, собственикът или администрацията, която управлява пътя. Както бе посочено по – горе, съгласно Решение № 945 на МС от 1.12.2004 г., път I-2 е републикански път първи клас, собственик на който е държавата, съгл. чл. 8, ал.2 от ЗП, а съгласно чл. 19, ал.1, т. 1 от ЗП, управлението на републиканските пътища се осъществява от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ).

По делото липсва представен и надлежно одобрен от Община К. генерален план за организация на движението, както и одобрен проект за организация на движението, съгл. чл. 6 от Наредба № 1 от 17.01.2001 г. Съгласно чл. 17 от наредбата, проектът за организация на движението се одобрява, както следва: за автомагистрала и републикански пътища I клас - от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Пътища“, а за местни пътища - от кмета на съответната община. Представения по делото протокол не представлява одобрен от компетентния орган проект. Същия би могъл да се счита единствено за удостоверяващ съгласувателното становище на посочените в състава на комисията, която го е изготвила лица, протоколирано съгл. чл. 16, ал.4 от Наредбата, но не и за окончателно одобрен ПОД. Освен това, съставът на комисията (експертния технико-икономически съвет или на общинския експертен съвет) е непълен, доколкото в него не участват посочените в ал.2 лица, за републикански пътища представители на съответните компетентни органи на Министерството на вътрешните работи, на Националната служба „Пожарна и аварийна безопасност“ и на Хигиенно-епидемиологичната инспекция, а за местни пътища и представител на съответното областно пътно управление. В състава на комисията не са участвали, както представители на МВР, НС „ПАБ“ и на ХЕИ.

Предвид на горното, съдът намира, че представения по делото протокол за местоположението на пътни знаци Д11 и Д12 не представлява годно правно основание за поставяне на посочените пътни знаци но означените в протокола места, т.к не отговаря на изискванията на чл. 3, ал.2, т. 1 от Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци. От това следва, че самото фактическо поставяне на пътните знаци Д11 и Д12, на посочените в протокола места, е в нарушение на закона и не може да поражда задължение за движещите се по този републикански път I-2, МПС-та за спазване на наложените от чл. 112, ал.1 от ЗДвП изисквания, конкретно за правилата за движение в населено място и селищно образувание. Поставянето на знаци Д11 и Д12, съгл. протокола се основава на незаконосъобразен от гледна точка на изискванията на чл. 146, т.1-4 от АПК административен акт, каквото представлява обличеното в „протокол на комисия“ от 10.05.2019 г. решение за поставянето на пътните знаци. Следователно, този протокол и поставените въз основа на него пътни знаци Д11 и Д12 не поражда за водачите на МПС задължението да спазват ограниченията за скорост на движение по пътищата, по чл. 21, ал.1 от ЗДвП, конкретно за населено място от 50км/ч.

За този пътен участък следва да се прилага ограничението на скоростта за движение издън населено място от 90км/ч., съгл. чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

Съдът намира, че следва да се посочат и някои ноторно известни факти, касаещи организацията на движението по този път и имащи отношение за преценката, дали мястото, където е засечено движението на жалбоподателя с управлението от него автомобил е част от населеното място гр. К., и дали за него важат ограниченията за скоростта на движение посочени в чл. 21 от ЗДвП за населени места до 50км/ч.

Мястото, където е поставен знак Д11, начало на населено място, предхожда разклон в дясно за гр. Плиска, а след него има указателна табела, знак „Ж6“, на син фон, която сочи, че наляво е гр. К.. Едното изключва другото, доколкото не може ако си навлязъл в територията на населеното място, друга табела да ти указва посоката на движение за това населено място. Непосредствено преди завоя вляво, за гр. К. има също указателна табела, че К. е на 1 км, а Могила (село) на 9 км.

Знак Д11 „начало на населено място“, който да информира пътуващите по този път, че следва да се движат с предписаната от чл. 21 от ЗДвП скорост до 50км/ч. има при навлизането в гр. К., след завоя вляво, спрямо посоката на движение на жалбоподателя, по ул. „***“ и то след разклона за с. М., който според знака е на 8 км. Всичко това се вижда и чрез платформата google maps, на адрес <https://www.google.com/maps/@43.3150984,27.150229,3a,75y,239.39h,90t/data=!3m6!1e1!3m4!1s>

Така подредените пътни знаци, сигнализиращи начало и край на населеното място само потвърждават изводите на съда за незаконосъобразното поставяне на знак Д11 в участъка от път I-2 на км.132+235 отдясно на пътя по посока за движение към гр. Ш., в каквато посока се е движел и жалбоподателят. Тук е мястото да се посочи, че с оглед на мястото, където е поставен знак Д11, не би могло да се говори за направление на пътя от гр. К. за гр. Ш., а по – скоро за направление от гр. В., за гр. Ш.. Това кореспондира и с Решение № 945 на МС от 1.12.2004 г. за утвърждаване на списък на републиканските пътища, където път I-2 е означен като **път от първи клас на републиканската пътна мрежа**, включващ участъкът от границата с Р. - Р. - Ц. - о.п. Р. - о.п. Ш.- Д. – В..

Всичко гореизложено показва, че посочения пътен участък, където е засечено посоченото в АУАН и НП нарушение не е в населеното място на гр. К.. Посочения от свидетелите и съгласно АУАН и НП, както и от останалите писмени доказателства участък от път I-2 км. 132+290, макар и попадащ в полето на действие на поставените по протокола от 10.05.2019 г., л. 23 от делото знаци Д11 и Д12, конкретно обхващащи участъкът от км. 132+235 до 133+420, са били поставени въз основа на незаконосъобразен акт – протокол на двучленна комисия.

Участъкът, в който е установено нарушението, като част от републикански път I-2 има характер на път „извън населено място“ по смисъла на чл. 21 от ЗДвП и за него следва да важат разпоредбите на закона за движение със скорост до 90 км/ч, но и това следва да е надлежно означено, съгласно действащото законодателство.

Предвид на горното, съдът намира, че съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени в нарушение на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т.7 от ЗАНН, т.к не са взети предвид всички относими обстоятелства, относими към определянето на пътния участък, по който се е движел жалбоподателя, като такъв в населено място, поради което НП като незаконосъобразно следва да се отмени изцяло.

Съдът намира, че следва да се уведоми АПИ, относно необходимостта от преразглеждане на пътната сигнализация по път I-2 в участъка, попадащ на територията на община К. и правилното му сигнализиране с пътни знаци.

Относно разноските, съгл. чл. 63, ал.3 от ЗАНН.

Доколкото разпоредбата на чл. 63, ал.3 от ЗАНН предвижда, възможност за страните в съдебните производства да им бъдат присъдени разноски по реда на АПК, съдът установи следното:

Искане за разноски от страна на въззиваемата страна също е направено, но с оглед на разпоредбата на чл. чл. 143, ал.1 от АПК такова не следва да се присъжда.

По делото е приложено адвокатско пълномощно и договор за правна защита от жалбоподателя на адв. Асен Димов от АК В., за платен адвокатски хонорар в размер на 300лв. Предвид на разпоредбата на чл. 143, ал.2 вр. ал. 1 от АПК, следва въззиваемата страна да бъде осъдена да заплати направените разноски, които са в размер, съвпадащ с минималния по чл. 18, ал.2, вр. чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба №1/2004 на ВАС.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, предл. първо от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление НП № 20-0307-000171/19.03.2020 г., г. на Началника на РУ Н., с което на Д. Н. Ж. с ЕГН ***** от гр. В., бул. „****“ № *, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 53 от ЗАНН вр. чл.182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 750лв. (седемстотин и петдесет лева) и „лишаване от право на управление на МПС“ за срок от 3 (три) месеца.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63, ал.3 и ал.4 от ЗАНН, ОДМВР Ш., ДА ЗАПЛАТИ на Д. Н. Ж. с ЕГН ***** от гр. В., бул. „****“ № *, сумата от 300лв. (триста лева), разноски по делото за адвокатски хонорар.

Решението подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 211 от АПК пред Административен съд Ш. в 14 (четиринадесет) - дневен срок от получаване на съобщението, че същото е изготвено.

На основание чл. 5, ал.3 от ЗСВ и чл. 107 от АПК, след влизане в сила на решението

по делото, препис от него да се изпрати на АПИ, Областно пътно управление Ш., относно преценката за необходимостта от промяна в пътната сигнализация по път I-2 в участъка, попадащ на територията на община К., в съответствие с изискванията на нормативните актове.

Съдия при Районен съд – Нови Пазар: _____